79de Jaargang — № 51

Zaterdag 23 December 1933.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

Abonnementsprijs bij vooruitbetaling prijs overeens akkoord

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

BUREEL EN REDACTIE :
DRUKKERIJ COLLEE
(Steenderpoort).
TONGEREN
Postcheque rekening n. 84556.
Telefoon 12

Abonnementsprijs : fr. 15.00 per jaar.
Vooraf betaalbaar.
30 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

Zalig Kerstfeest !

Dat is de oude kristelijke wensch, welke huisgenoten, vrienden en kennissen malkaar toesturen op het schoone feest der Geboorte van onzen Goddelijken Heiland.

't Is winter in den buiten, maar zomer in de harten. Alle katholieken der aarde vieren immers op 25 December de komst van den Verlosser van het menschdom in het dalleke van Bethlehem.

Over de gansche beschaafde wereld zoo er een katholiek priester is doorgedrongen, weerklinkt vandaag de blijde boodschap : ik verkondig u een groote vreugde die voor het gansche volk zijn zal : heden is u de Zeligmaker geboren, dit is Christus de Heer. Landen zijn van Christus afgevallen, volkeren hebben zich van hun Redder losgemaakt : in de officieele wereld van zooveele moderne staten wordt de Goddelijk Geborene in Bethlehem niet meer erkend : Zij willen hun maatschappelijke inrichting opbouwen zonder Hem, buiten zijn Wet en buiten zijn Recht : al hebben zij in hun losscheuring van het christendom de eenige beginselen meegedragen, die ze nog staande houden. Maar twintig eeuwen-kristendom schudt men zoo niet af als een versleten kleed. Nog blijft het geheele openbare leven, dat eeuwen door het christendom werd gevoed en verzadigd, dat uit het christendom was gegroeid en door het christendom tot zijn hoogsten bloei van beschaving werd opgevoerd, zijne aanraking behouden met wat grootheid en zijn besten roem heeft uitgemaakt. En keer op keer kemen de groote christelijke forsten ook bij de afgevallen natien en bij de afgevallen enkelingen de omgelegen en onbehaaglijke herinneringen wakker schudden van hun christelijk verleden, en de heilzame vermaning brengen dat zij zondaars zijn, die heil en verlossing behoeven, maar die ook vinden kunnen, bij den goddelijken Verlosser die gekomen is.

Er is misschien geen feest dat zoo machtig deze herinnering oproept als het Kerstfeest. Het is ook alles dan zoo innig en zoo stemmend tot innigheid en ingekeerdheid. De dagen zijn zoo kort en het weder is zoo guur. Dat houdt de menschen nog binnen in den familiekring of roept ze bijeen in de kerken. En de druk van het verleden wekt in de eenvoudige Kerstliederen den weerklank ook van eenen blijden, vredigen tijd, toen de zondige mensch, in zijn zwakheid en zijnen drang naar liefde en vrede zich keerde tot het kindeke Jezus, dat geboren was in eenen stal, uit een maagdelijke Moeder.

Dan komt weer het diepe heimwee naar vervlogen geluk : dan keert weer de geheele menschelijke ziel met haar afgrond van behoeften naar boven : dan straalt weer dat Goddelijk kind haar te gemoet, die al hare behoeften verzadigen kan en die het antwoord brengt van al hare verlangens zooals alleen God haar maker, die orengen mag : met eene zekerheid en de volheid, waarin zij de rust van de waarheid vindt.

Boven de kribbe van dit pasgeboren Kindeke zingen vandaag de Engelen weer : Glorie aan God in de hoogste Hemelen en op aarde Vrede aan de menschen van goeden wil.

Wie voelt daar niet dat hij vrede behoeft? Vrede met zich zelven : want hoe vervallen hij ook weze, de mensch blijft de zonde gevoelen als het leelijke dat heel zijn inwendigen vrede verbrokkelt en stukslaat.

Maar er is geen vrede voor ongeloovigen Alleen bij dit kind, dat daar in al zijn schamelheid en beminnelijkheid van zijne onmacht en zijne liefde de reikende armpjes uitstrekt, is de Vrede.

Vrede ! Vrede, dat is niet alleen de roep van de menschenziel, niet alleen de drang van den enkeling. Het is de roep der geheele wereld. Was er ooit onder de menschen een sterker verlangen naar vrede ? Oorlog aan den Oorlog ! ! Zoo gaat de leuze van de mooi droomende utopisten.

En de Staatshoofden zijn in de weer om dien vrede te verzekeren. Zij beleggen het eene kongres na het andere ; zij beloven de wereld vrede !

En terwijl men op die congressen de middelen bespreekt om tot dien vrede tusschen de volkeren te geraken hoort men daarbuiten het gekletter der wapens.

Wat hebben de Staatshoofden om den Vrede te bevestigen ?

Waarop steunen zij om hem te bevestigen ?

Zij hebben zich van Christus afgescheurd, die de Koning des Vredes is. En wat kan buiten Christus anders gelden dan het recht van den sterkste en van het ruw geweld ?

Met onze van Christus afvallende samenleving keeren wij terug naar de dagen van het Heidensch Imperialisme.

Christus heeft den vrede gebracht en boven zijn kribbe was het dat voor het eerst van daarboven de waarschuwende maar ook de blijdste verwachtingen opwekkende stem weerklonk : Op aarde Vrede aan de menschen van goeden Wil ! Dat is de boodschap van Kerstmis die telken jare met dringender klem aan de ontredderde wereld gebracht wordt.

Christus is geworden een klein Kind en een onmondig wicht, omdat het wel blijken zou dat hij mensch was als wij, met al onze menschelijke zwakheden, behalve de zonde, opdat wij allen met Hem konden opgroeien en leven in Hem.

Ja, het is werkelijk het Goddelijk Kindeke, dat vandaag geboren is uit de Maagdelijke Moeder Maria : die de Koning is des Vredes, bij Wiens geboorte de Vrede op de aarde is neergedaald, bij Wien alleen de Vrede is voor de menschen, voor alle menschen van goeden wil !

Naar de vereenvoudiging van ons belastingstelsel

Sedert den oorlog werd ons belastingstelsel radikaal gewijzigd ; de hoogere ambtenaren van ons financie-wezen meenden zoodoende de belastingen op een redelijker manier te verdeelen onder de burgers.

De ondervinding heeft geleerd, dat het nieuwe stelsel veel te ingewikkeld voorkomt om voldoening te schenken.

Het ontzenuwt de burgers die niet altijd weten hoe, wanneer en waarom ze moeten betalen.

M. Jaspar heeft een commissie ingesteld die binnen de zes maanden en vroeger nog als het mogelijk is, moet klaar zijn met een plan van vereenvoudiging.

Wij moeten den minister daarover gelukwenschen want het was meer dan noodig dat er wijzigingen werden ingebracht.

M. Jaspar vraagt ook dat alle belanghebbenden, die zich met de fiscale kwestie bezighouden, zouden geraadpleegd worden.

Over het algemeen dragen de gevraagde wijzigingen op de volgende punten :

1. Afschaffing van het stelsel der verklaringen dat negenoeg neerkomt op een soort « biechtsoreken », hatgeen tegen de borst stuit van alle zakenlieden en handelsbijvers.

De boeken van neringdoenden moeten NIET meer doorsnuffeld worden door jonge bedienden van den fiscus die zoodoende de boekhouding ganscH machtig worden en wij zeggen niet dat het gebeurt, over de eene of andere handelszaak hunnen neus kunnen voorbijpraten.

Men vraagt dus den terugkeer tot het vooroorlogsche stelsel der patente aangepast natuurlijk op de moderne noodwendigheden.

2. Radikale afschaffing van het zegelplakken. De zegels zijn de dood van handel en nijverheid, en belemmeren elke commercieele transactie. Dit zegelplakken geeft ook aanleiding tot fouten en misslagen, die door den fiscus steeds hardvochtig gestraft worden.

De zegelbelasting moet vervangen worden door een forfetaire belasting op het handelscijfer (Fransch stelsel).

3. De fiscale lasten dienen te worden veranderd en dat kan, wanneer de regeering krachtdadig wil overgaan tot ernstige bestuursbesparingen.

In dien zin meenen wij te mogen verzekeren dat er besparingen zullen gedaan worden in het leger door het afdanken der overtallige kaders.

Besparingen moeten overigens gedaan worden in alle departementen, zonder uitzondering.

Andere maatregelen moeten getroffen worden om de handelaars en de kleinburgerij te verdedigen. Zoo moet er bijvoorbeeld een einde gesteld worden aan het regiem van bevoorrechting der groote handelshuizen en der cooperatieven.

Wij durven verhoopen dat de commissie degelijk werk zal verrichten en dat zij niet zooals vele andere commissies, slechts zal aangesteld worden om zekere moeilijke zaken te begraven.

De lastenbetalers en de schatplichtigen willen als eerlijke lieden behandeld worden door den Staat, aan wie zij hunne duurgewonnen spaarpenningen afstaan.

De tijden zijn uiterst lastig en het is tijd dat het tergend fiscaal regiem dat de gemoederen verbittert, ophoude.

Er moeten verzoende maatregelen genomen worden en het kan indien de regeering zich krachtdadig wil aanstellen om alle nutteloose verkwistingen te doen ophouden.

Aan de agenten van de fiscus zou dienen bevel te worden gegeven van met meer omzichtigheid op te treden want het is een ongelukkig iets de verkoopingen te moeten bijwonen.

Het mag niet, dat onze klein-burgers worden verpletterd onder de fiscale lasten wanneer men de staatsfinancien anders kan beredderen.

Parlementair Nieuws

MISNOEGEN BIJ DE KATHOLIEKE DEMOCRATEN OVER DE KWESTIE DER OUDERDOMSPENSIOENEN DE ZAAK GEREGELD.

In de wandelgangen der Kamer liepen er Dinsdag namiddag onheilspellende geruchten.

Men zei niet minder of meer dan dat de katholiek-democratische groep geheel of gedeeltelijk tegen de begrooting van sociale voorzorg zou stemmen, uit misnoegen omdat de minister M. Carton de Wiart weigerde in te gaan op de wenschen der groep in zake ouderdomspensioenen.

In alle geval er was den ganschen dag gepalaberd.

De christen-demokratische groepen van Kamer en Senaat, samen met de leden van het middenbureel van het A.C.W. hadden 's morgens langdurig beraadslaagd.

Er werd besloten dat de Kamergroep vast zou houden aan hare wenschen, en dat er bij de regeering zal aangedrongen worden op de inwilliging dezer wenschen alleszins van de door M. Heyman voorgestelde oplossing bij middel eener leening in de spaarkas.

MM. Cyriel Van Overbergh, voorzitter der democratische groepen van Kamer en Senaat, senator Legrand en M. Rubbens, volksvertegenwoordiger, voorzitter van het A.C.W., kregen opdracht onverwijld met de regeering te gaan onderhandelen.

Zij werden ontvangen door M. de Broqueville, aan wien zij hun standpunt uitlegden.

M. de Broqueville verklaarde dat de voorstellen der democraten zeer welwillend zouden onderzocht worden. Daartoe had de eerste minister Dinsdag avond zijne collega's MM. Jaspar, Tschoffen en Van Isacker bijeengeroepen, om samen het voorstel te onderzoeken.

* * *

De democratische groep van de rechterzijde der Kamer vergaderde Woensdag morgen voor het afwerken der bemerkingen, welke zullen ingediend worden bij de begrooting van sociale voorzorg in zake de ouderdomspensioenen.

Deze opmerkingen werden vervolgens voorgebracht op de algemeene vergadering welke de rechterzijde heeft gehouden.

Eene gedachtenwisseling had er plaats waaraan onder meer deelnamen MM Heyman en Rubbens, voor den democratischen groep en MM. de Broqueville, eerste minister en Jaspar, minister van financien.

De leden der regeering hebben erkend dat er zekere verbeteringen moesten gebracht worden aan het stelsel der ouderdomspensioenen.

Besloten werd dat de geheele rechterzijde de begrooting van sociale voorzorg stemmen zou en dat de betrokken minister, M. Carton de Wiart, eene korte verklaring zou afleggen.

Daarnee mag het onweer beschouwd worden als afgedreven.

Blijft nu nog alleen de verkoeling die er ontstaan is tusschen de democratische groep en M. Carton de Wiart, en dewelke sedert eenige tijd slepend.

HET UNIFORMVERBOD.

De middenafdeeling der Kamer, gelast met het onderzoek van het wetsontwerp, betreffende het verbod der uniformen van politieke groepeeringen, heeft een vergadering gehouden, onder het voorzitterschap van den heer Meysmans.

De heer Rubbens werd tot verslaggever aangesteld.

De middenafdeeling heeft het eerste artikel onderzocht. Enkele leden deden opmerken, dat dit artikel niet heel duidelijk was en dat het aanleiding zou kunnen geven tot misbruik.

Vooraleer wijzigingen aan den tekst te brengen, heeft de middenafdeeling haar verslaggever verzocht, zich in betrekking te stellen met den heer Janson, minister van Rechtswezen.

UIT DE MISSIE VAN DEN E. P. GILLET.

Negers zijn koelbloedig

Op een nacht komt men kloppen aan de deur van mijn slaapvertrek. « Wat is er ? — « Er zijn leeuwen aan 't vechten met den bok ! » Ik sta onmiddellijk op, trek een mantel aan, zet een hoed op en neem mijn geladen geweer mee : wij moesten 200 meter afleggen om te komen op de plaats waar het gevecht plaats had. Onderweg hoor ik de leeuwen brullen : ze waren dus wat verder getrokken. Gekomen aan den stal, waar gewoonlijk een bok en 2 geiten verblijven, zien we veel sporen van leeuwen : ik hoorde echter onze bok jammeren en kermen. Wij openen de deur van den stal en zien onze arme bok neerliggen op den grond. Wij keken toe : zijn voorste poot was doorgebeten. Die stal was nog heel primitief opgebouwd, de muren bestonden uit min of meer sterke stokken waartusschen honderden takjes waren dooreengevlochten. Onze leeuwen waren er in gelukt enkele takjes weg te schuiven of door te bijten en zoo hadden ze gedeeltelijk toegang tot onzen bok. Toen ik dat schouwspel voor oogen had, zei ik tot den neger dat hij 's anderendaags den bok kon slachten : wij zouden hem liefst zelf opeten. Doch hoe koelbloedig die neger. In 't putje van den nacht staat hij op omdat hij leeuwen hoort brullen ; hij vat zijn lans, komt buiten, roept de leeuwen uitdagend toe en omdat hij zich niet flink gewapend acht komt hij in volen nacht naar het missiehuis toe, één man, alléén : hadden de leeuwen hem achtervolgd en vastgegrepen hij ware een vogel voor de kat geweest. Doch neen, hij heeft zijn menschenstem laten weerklinken in den duisteren nacht en de leeuwen moesten nog wel wat ontzag voor die menschentaal hebben, want ze lieten onzen bok verder met rust en trokken naar een andere plaats. Ja, 't is alsof de wilde beesten nog eerbied hebben voor de taal van den moedigen mensch.

* * *

Een andere keer trok ik uit met enkele negers van het Zandee-volk. 2 Negers gingen voorop, dan volgden de 4 negers die mijn draagstoel torsten en daarna mijn jager. Opeens zie ik iets bewegen in het hoge gras en tevelder tijd werpen de 2 negers die vooruitgingen, hun lans naar dat beest toe : een hartverscheurende schreeuw volgde, ik dacht dat we te doen hadden met een wild varken. Dadelijk spring ik recht op den draagstoel en ging er boven op staan om alzoo beter te kunnen zien, doch intusschen waren de voorste negers op de plaats gesneld waar hun lansen vielen en keken naar de sporen, het was een luipaard : hij bevond zich toen op een drietal meter van de dragers die daar schier naakt en zonder wapens den draagstoel vasthielden terwijl een gewonde luipaard hen stond aan te kijken : één enkel van de vier beefde, de anderen stonden daar pal en moedig. Schoon volk, dat het grootste gevaar met koelbloedigheid trotseert. Ik deed dan teeken aan mijn jager die in de goede richting van den luipaard schoot en het gevaarlijke beest alzoo verdreef.

Pater Raphael GILLET O. P.
Missionris te Duru
(Belgisch Congo).

Tongeren, 8-12-33.

BUITENLAND

FRANKRIJK.

Spoken in huis. — WAT ZAL DE UITKOMST ZIJN ? In een oud huis, in de rue de la Vieille-Cure, te Sauvigny, niet ver van de oude abdij van St-Pierre, waar de eerste hertogen van Bourbon begraven liggen, heeft eenigen tijd geleden een gezelschap spoken zijn intrek genomen. Zelfs de gendarmen, die met revolvers en geweren gewapend, een nacht in dit spookhuis doorbrachten, slaagden er niet in, het geheim op te lossen. Vier families hebben getracht, in dit huis te wonen, maar zij hebben het moeten opgeven : het geratel van kettingen was hun te machtig, zij konden de angstaanjagende kreten in het nachtelijk duister niet langer aanhooren : maar het ergste van alles was nog, dat ijskoude handen de bewoners aan de ooren en haren trokken. Wanneer zooiets nu in een eenzaam verafgelegen landhuisje zou gebeuren, zou het minder onwaarschijnlijk klinken, maar het zonderlinge van het geval is, dat het huis midden in de stad staat. Een jaar geleden verkocht de 70 jarige eigenares het huis aan een gepensioneerden spoorman. De nieuwe eigenaar verhuurde zijn huis weer aan de vorige eigenares, maar drie weken geleden pakte de oude vrouw plotseling al haar bezittingen bijeen en verliet haar woning. De spoken hadden haar verjaagd, zoo beweerde zij. Toen kwam er een nieuwe bewoonster, een jonge vrouw van het platteland, die kort geleden getrouwd was met een militair. Haar man lag elders in garnizoen, zoodat zij het huis alleen bewoonde. 's Nachts hoorde het jonge vrouwtje ketenen-gerammel op de vliering vlak boven haar slaapkamer, terwijl zich ook in de onder haar slaapvertrek gelegen garage vreemde geluiden deden hooren. Een week lang verdroeg zij dit nachtelijk spektakel, toen kreeg ze het op haar zenuwen en verliet het huis.

De volgende bewoner was een handelaar in lompen. De man had een vrouw en acht kinderen, en met zoo'n huis vol menschen meende hij van de spoken geen last te zullen hebben. Toch bleven de nieuwe bewoners maar één dag en twee nachten in het huis. In dezen korten tijd waren de spoken hen al de baas geworden. Den eersten nacht zag de vrouw van den lompenhandelaar twee witte gedaanten in haar slaapkamer, terwijl haar echtgenoot een kille hand in zijn hals voelde. Den volgenden nacht bleken de witte spoken weer aanwezig te zijn. Bovendien ontbaalden de spoken de bewoners op een koncert van afgrijselijke klanken en trokken de vrouw des huizes aan de haren en ooren. Vervolgens was nammer vier aan de beurt, een vrijgezel, een boerenzoon. Deze man schijnt niet bang te zijn voor spoken, hij heeft ten minste beweerd, zich niet door zijn medebewoners te zullen laten verjagen. Men is benieuwd te weten hoe lang hij het zal uithouden.

— **Rond het vervalschte loterij-biljet.** — Het avontuur met het vervalschte biljet van de Fransche Staatsloterij blijft voorloopig nog een moeilijk te ontwaren zaak. In hoofdzaak gaat het er om te weten of dat hij wist, dat het biljet valsch was. Louis Cornebois, de stationsbediende uit Tonnere, had aan den onderzoeksrechter verklaard, dat zijn broer op de hoogte was van de vervalsching. Daar Roger echter volhield niet te weten, dat het biljet vervalscht was, trok Louis zijn woorden weer in en zei, dat zijn broer dan wel gelijk zou hebben. Op alle verdere vragen heeft Louis Cornebois geweigerd te antwoorden, zoodat de onderzoeksrechter thans voorgesteld heeft een onderzoek in te stellen naar de geestvermogens van Louis Cornebois. Intusschen ontbreekt er nog steeds 14.800 fr. van het miljoen, dat de beide broers hadden opgestreken. De moeder van de beschuldigden, die ook verhoord is, heeft verklaard, dat zij een gedeelte van het nog vermiste geld heeft gebruikt om eenige schulden van een overleden zoon te betalen. De vrouw wist echter, dat het biljet vervalscht was.

Ook Roger Cornebois is thans in beschuldiging gesteld wegens het gebruikmaken van vervalsching.

— **Hitler zou Frankrijk een niet-aanvalspact aanbieden.** — VOOR DEN DUUR VAN 10 JAAR. — Naar de Britsche correspondent van het « Journal des Debats » meldt, is eer lid der Fransche legatie naar Parijs vertrokken, die het antwoord van de Duitsche regeering in zake het ontwapeningsvraagstuk bij zich heeft.

In dit antwoord wordt volgens den correspondent voor Duitschland een leger van 300.000 man verlangd en dezelfde bewapening voor de verdediging als in andere landen.

Voorts biedt rijkskanselier Hitler aan Frankrijk een pact van niet aanval voor den duur van 10 jaren.

— **Menschen voor wie het jaar goed eindigt.** — De bezitter van het briefje dat de vijf millioen der nationale loterij won is M. Jean Rochetallade, 47 jaar oud, geboortig van Chenier (Creuse), gehuwd en vader van drie kinderen. Hij had zijn briefje in een financieele instelling van Gueret gekocht. Het bestuur dier instelling bracht hem op de hoogte van het gelukkig nieuws.

M. John Gaudin, garagist te Cappet in het kanton Vaud, bezitter van het briefje nr 58.441 reeks B. der nationale loterij, won een millioen. M. Gaudin kocht het tot in het Zuiden in den loop eener reis die hij er maakte.

De « Paris Midi » meldt dat M. Brinsboeuf, drager van de Parijzer hallen een millioen won in de nationale loterij.

Jean Bouillon, 35 jaar oud, handelsvertegenwoordiger, vader van drie kinderen won een millioen met de trekking der derde reeks van de nationale loterij.

SPANJE.

Heldhaftige kloosterzusters. — Dezer dagen heeft zich in de hoofdstatie te Cordova, een ontroerend schauwspel afgespeeld. Een groot aantal nieuwsgierigen verdrong zich om een spoorwegrijtuig, waarvoor zes melaatschen stonden, die naar de bekende melaatschenkolonie te Fontille moesten worden gebracht. De stakkers waren reeds zoozeer door de ziekte aangetast, dat enkele hunner zelfs niet meer gaan konden. Zij moesten den wagon bestijgen, maar niemand, zelfs de verplegers, hadden den moed niet om de zieken bij het instappen behulpzaam te zijn, omdat zij er zoo vreeselijk uitzagen en men bang was voor besmetting.

Hoe langer hoe meer trokken de nieuwsgierigen zich terug. Tenslotte besloten eenige ordezusters in te grijpen en boden hun diensten aan om de zieken te helpen instijgen.

ITALIE.

Het Rome der Cesars. — BLOOTLEGGING EN UITVOERING VAN GROOTE WERKEN. — M. Mussolini, vergezeld van den burgemeester van Rome en van verscheidene deskundigen, heeft het plein der Porta Capena op het uiteinde der Triomfbaan bezocht, en aldaar de plans bestudeerd welke opgemaakt werden door de municipaliteit voor het wijzigen van den Aventijnberg en om een stelselmatig oudheidkundig onderzoek van den circus Maximus mogelijk te maken. De breedte der Viale Aventina zal op 55 meter gebracht worden. Deze baan vertrekt van de Porta Capena, loopt door den Aventijn in de richting van het Zuid-Westen en zal voortaan de verlenging uitmaken van de Via di Trionfi.

De Duce heeft zijn goedkeuring gehecht aan het aanleggen eener nieuwe baan, van de Viale Aventino naar den Tiber, gelijk of meer gelijkloopend met den Circus Maximus. Tevens zullen de gebouwen op den Circus Maximus afgebroken worden en men zal er aan het delven gaan. De verbreeding van de Viale Aventino moet voltooid zijn tegen 21 April 1934.

— **Paniek in een schouwburgzaal.** — EEN KROKODIL ONDER DE TOESCHOUWERS. — In den loop eener voorstelling in een schouwburg te Perugia, waarbij een welbekende fakir zijn hypnotische krachten op dieren beproefde, viel een vijf meter lange krokodil, nadat hij uit zijn hypnotischen slaap was ontwaakt, van het tooneel in de zaal.

Begrijpelijkerwijze ontstond er een geweldige paniek, die op een overnaaste vlucht van de ontstelde toeschouwers uitliep. Het personeel gelukte er evenwel in het gevaarlijk dier te vangen, waarna de voorstelling werd voortgezet.

OOSTENRIJK.

Genade voor een terdood veroordeelde. — Voor het eerst is, sedert de wederinvoering van de doodstraf in Oostenrijk, een doodvonnis uitgesproken en wel in Wels, tegen een zekeren Breitmesser, die zijn verloofde had vermoord.

Volgens de wet moet het vonnis drie uren na de uitspraak door ophanging voltrokken worden. De advokaat te Wels stelde zich onmiddellijk in telefonische verbinding met een collega te Weenen, die zich dadelijk naar den president begaf om een verzoek om genade in te dienen. President Miklas was echter naar Mellnits vertrokken voor de opening van een nieuwe electrische tramlijn, doch men wist hem nog te bereiken en de president wijzigde het doodvonnis in levenslange zware kerkerstraf, met een dag per kwartaal opsluiting in een donkere cel. Ter motiveering deelde de president mede dat hij den Kerstvrede van de adventweken niet door een terechtstelling wilde verstoren.

De genadeverleening kwam drie minuten voor het verstrijken van den termijn in Wels aan. De veroordeelde, die reeds in de doodcencel zat, brak in snikken uit toen hij vernam dat hij niet ter dood zou worden veroordeeld.

AMERIKA.

Tragische vermoording door werklooze-ellende. — Te Passaic in den staat New-Yersey vermoordde een werklooze, George Dolak, zijn moeder en trachtte daarna zelfmoord te plegen, wat echter mislukte, zoodat hij in ernstigen toestand naar het gasthuis moest worden overgebracht.

Hij was de oudste van 7 kinderen, die allen samenwoonden met hun moeder, eene weduwe, wier man verscheidene jaren geleden stierf.

George onderhield geheel alleen het gezinnetje, tot hij eenigen tijd geleden zonder werk geraakte en het gezin in de grootste ellende kwam te verkeeren.

Hij verklaarde tegenover de politie « Moeder verkeerde in de grootste ellende en we hadden niets meer te eten, zoodat ik dacht dat dit het beste was wat ik kon doen ».

SIAM.

« Hoewagens » met pooten van zeven centimeter. — Dat er op aarde nog steeds streken bestaan, waarin nieuwe dieren zijn te ontdekken, blijkt uit het verslag van den Amerikaanschen onderzoeker D. Hugh M. Smith, die onlangs een reis heeft gemaakt door nog weinig bekende deelen van Siam.

Zeer vond hij in het door menschen verlaten bergland van Noord-Siam in de naburigheid van een rivier den bodem bedekt met een dik tapijt van groote spinnen, zoowagens, welker pooten bijna zeven centimeter lang waren. De geheele grond scheen een merkwaardige bibbelende beweging te zijn. Toen de dieren tegen den avond een groote beschutheid drogen bladeren kropen was de lucht vervuld van een geluid als van een sterken regenval.

CHINA.

Sensatie voorspellingen van den Chineesch-oud-minister Wang. — In een interview met « United Press » verklaarde de Chineesche oud-minister van buitenlandsche zaken, dr. Wang, dat hij een oorlog in het verre Oosten onvermijdelijk achtte, om te komen tot een blijvenden vrede in dit werelddeel.

Dr. Wang verklaarde ervan overtuigd te zijn, dat binnen een jaar of anderhalf de problemen in het Verre Oosten hun oplossing op gewelddadige wijze zouden naderen.

In Amerikaansche kringen hecht men aan zijn verklaring vrij groote waarde, omdat het schijnt vast te staan, dat hij binnenkort opnieuw met de leiding van China's buitenlandsche politiek zal worden belast door een herbenoeming tot minister van buitenlandsche zaken.

Dr. Wang achtte het ook roodzakelijk, dat China zich op de komende gebeurtenissen voorbereidt zoowel militair als economisch. Hij verklaarde ervan overtuigd te zijn, dat het lot van het Chineesch volk dan door dit volk zelf bepaald zal worden.

Over den Japanschen opmarsch naar Kalgan wordt medegedeeld dat Japan gedwongen is voor de verzekering van de Japansch-Manchoerische belangen de stad Kalgan te bezetten. Dit is in het bijzonder om strategische redenen noodzakelijk.

— **Een vrouwen-regiment.** — In de provincie Foekien is een regiment van vrouwen gevormd, dat, evenals de mannen militairen dienst zal verrichten.

Deze vrouwen zijn gekleed in een uniform, bestaande uit een kaqui-blouse, sportbroek en sandalen.

Meer dan 2000 jonge vrouwen hebben zich reeds voor den militairen dienst aangemeld, en ze worden thans afgerichtte Lungyen. Dit amazonen-regiment zal door de regeering van Nanking gebruikt worden ter het onderhouden van verbindingen tusschen hoofdtroepen bij de aanstaande operaties tegen de Chineesche communistische strijdkrachten.

ENGELAND.

Het geheimzinnige monster van Loch Ness. — IN 1915 REEDS GEZIEN DOOR DUITSCH DUIKBOOTKAPITEIN ? — Naar aanleiding van de publieke belangstelling in Engeland voor het geheimzinnige zeemonster, dat in het Schotsche meer Loch Ness in Inverness zou zijn waargenomen, publiceert de « Deutsche Allgemeine Zeitung » het verhaal van den in den oorlog bekenden duikbootcommandant Freiherr von Forstner, die indertijd het bevel voerde over de duikboot « U 28 ». Forstner schrijft o.a. :

« Op 30 Juli 1915 brachten wij met onze « U 29 » in den Atlantischen Oveaan het Engelsche stoomschip « Ibérian » metende 5223 bruto registerton, met een kostbare lading stukgoederen tot zinken. Het ongeveer 180 m. lange schip begon aan den achterkant snel te zinken en met den voorsteven bijna loodrecht in de lucht zonk het op een plaats die eenige duizenden meter diep is.

» Het schip was in ongeveer 25 seconden geheel verdwenen, toen wij op een diepte, die wij natuurlijk niet konden vaststellen, een hevige ontploffing hoorden. Misschien was het schip toen reeds duizend meter onder de wateroppervlakte. Kort daarna